

Reagálás az élelmezési szakmai konferencián elhangzott megállapításokra

Hosszú Gyula²

Az észrevételek megtételére *Jakusch György őrnagy* úrnak a főiskolai képzésre tett megjegyzései inspiráltak. **Nem a kritikát szándékozom elutasítani, hanem annak valóságára ellen emelek szót. Az ellen, hogy így állnak a dolgok!**

Idézet az őrnagy úr megállapításaiból: *"A főiskolai képzés során abban látom a legfőbb problémát a szakma tanítása során, hogy nem veszik figyelembe az időközben kiadott szabályozó, módosító intézkedéseket. A pályakezdő fiataloknak minimális számvitellel kapcsolatos ismereteik vannak, nem ismerik a lehetőségeket sem."*

1. Kire (vagy kikre) vonatkoznak ezen megállapítások

Ez alapján arra gondolok, hogy aki a főiskolán végzett és a légvédelmi élelmezési szolgálat főnöki beosztásaiba került, mindenkire. Márpedig ezt kétségbe vonom. Ha viszont ilyen előfordul, akkor kire, vagy kikre konkrétan. Azt elfogadom, hogy a végzett hallgatókat képességek szerint nem lehet egy kategóriába sorolni, vannak jobb és kevésbé jobb felkészültségű hallgatók, ez természetes. Ezentúl érdeklődési kör szerint is széles sprektumban mozognak, az ambícióról, a kreativitásról nem is beszélve. A főiskolán összeállítandó tantárgyprogram témaköreinek struktúrája a felsőszintű szabályozók jóvoltából be van határolva. **A szakmai képzésre fordítandó tanórákat igyekszünk maximálisan kihasználni és a gyakorlati felkészültség szintjét emelni, (délutáni egyéni feladatok, önképzések, konzultációk, eseményjáték gyakorlati feladatai végrehajtásának meghatározása).** Azt is érezzük, hogy az egyéni képességek eltérő szintje miatt a kreativitás fejlesztése és mérése érdekében mindinkább egyénre szabott feladatoknak van értelme.

2 Hosszú Gyula őrnagy, Bólyai János Katonai Műszaki Főiskola Hadtáp és Pénzügyi Tanszék szaktanára

2. Észrevételek hamissága

Nem sikerült megtudnom, hogy az észrevételek hitelességét tekintve milyen információból táplálkoznak, az is lehet, hogy az őrnagy úr "látno-ki" képességei segítettek ebben. Ugyanis az itt eltöltött egy évtized alatt Jakusch úrral, csak két alkalommal tudtam beszélgetni telefonon. Nem tartom korrektnek azt, ha megalapozottság és realitás nélkül hangzik el olyan minősítés ami nem helytálló, beszámítva a minimális megismerésre történő törekvés hiányát is. Ezek alapján - mármint a legalapvetőbb képzési dokumentum (Tematika) ismeretének hiányában csak "blöffölésre" szorítkozhat.

Az élelmezési szakemberek képzésének hiányosságaként felvetett témákat a 3 éves képzési rendszerben *a következő óraszámokban tanítot-tuk a tematikán belül:*

- A szolgálat adminisztrációs rendje: 56 óra,
- Számítástechnika és adatfeldolgozás: 100 óra.

Bármennyire is kétségesnek tűnik, de nem szoktunk az események után kullogni, a megjelenő szabályozókat a szorgalmi időben beépítjük a tantárgyak tematikáiba. A módosításokról - visszamenőleg - az adott időpont feltüntetésével, a tanszékvezető aláírásával hiteles dokumentummal rendelkezünk, amivel bizonyítékként is szolgálhatunk. A had-erőnemi szabályozás kellő információ hiányában oktatásra nem került, de ezt eddig igényként senki sem jelezte. Kompromisszumkészek vagyunk ezen anyagok képzésben való szerepeltetésére és megvalósítására.

2.1. Csapatgyakorlat értékelései

A csapatgyakorlaton lévő hallgatók tevékenységét a beosztásban lévő ÉSZF-k minősítik. Érdekes módon ezen időszak alatt szinte kizárólag jó és jeles érdemjeggyel értékelnek, elvétve akad közepes. Amikor a végzett hallgatók tisztí beosztásba kerülnek néhányuknál egycsapásra komoly problémák kerülnek napvilágra, felvetve a képzés hiányosságait. *Felvetődik, miként tudnak néhány hónap alatt ennyit felejtani?* Nem reális a csapatgyakorlat értékelése vagy a beosztásba kerülés után nincs meg a kellő feltétel a munkavégzéshez. Volt olyan alakulat ahol a SZR padlóra került - bezárt -, ezért talán nem az élelmezési szolgálat főnök a felelős, hogy ismereteit nem tudja a gyakorlatban alkalmazni, s vissza kellett térni

a manuális könyvelésre. Pontosabban szólva csak ezt lehet tovább folytatni a működőkép telenség elkerülése érdekében.

3. Más haderőnem véleményei

Konzultálva a SZCSPK-ság élelmezési szakembereivel megállapítható, hogy itt sem problémamentes a fiatal tisztek beilleszkedése.

Abban az esetben, ha a gondok kezelését napirenden tartják, segítik őket és a HTPF- ket meg tudják nyerni a közös célnak - ami természetesen a HTPF- nek is érdekeik - áthidalhatják a kezdeti nehézségeket. A szakmai tapasztalatok alapján kb. 1/2- 1 évi gyakorlati tevékenység szükséges, egyénektől függően a szolgálat helyi sajátosságainak, működésének megismerésére és uralására.

Egyébként egyes Nyugat Európai államokban is 6 hónapos csapatgyakorlati szisztémát követnek - meglehetősen jó tapasztalatokkal.

4. Kompromisszum a továbbfejlesztés érdekében

Az előző időszak történései rámutatnak - a bírálat és cáfolat - személyhez és érdekhez kötötten jelentősen eltérnek egymástól. A cél nem lehet kétséges - jó elméleti és gyakorlati kvalitásokkal rendelkező élelmezési szakemberek képzése. Ez akkor lesz eredményes, ha közös nevezőre tudjuk hozni a különböző megvalósítható elképzeléseket . Az új elképzelések, érvekkel támogatott kivitelezések ellen nem zárkózom el, kész vagyok ezek megvitatására. Kapcsolatom és viszonyom a végzett fiatal tiszti állománnyal jó. Gyakran megkeresnek telefonon és személyesen is különféle szakmai és egyéb témákkal. Úgy gondolom az Ő helytállásukat segítjük, ha szakmai berkeken belül szót értünk, saját területünkön rendet teszünk, más feladataiba való beavatkozás és munkájának minősítése helyett.

Válasz az élelmezési szakmai konferencián elhangzott megállapításokra tett reagálásra

Az MH ÉSZF-ség szervezésében lefolytatott szakmai konferencián, mint a Magyar Honvédség Légvédelmi Parancsnokság élelmezési szolgálat főnöke vettem részt és szóltam hozzá. A katonai főiskolát Hosszú Gyula őrnagy úr a hadtáp tanszék tanára képviselte.

Hozzászólásomban "*A légvédelmi Parancsnokság élelmezési szolgálatinak helyzete*" címmel a jelenlegi helyzetértékelés mellett, egy helyen szembesítettem a főiskolai felkészítést a gyakorlati munka színvonalával.

Az ezzel kapcsolatos megállapításaim inspirálták Hosszú Gyula őrnagy urat reagálásra és észrevételnek megtételére. Hosszú őrnagy úr idézi az előadásom kifogásolt részét. Meg kell jegyeznem, hogy az idézet kiragadott és így nem teljes. a felkészítéssel, képzéssel foglalkozó mondanivalóm teljes megismerésével egy kicsit más megvilágításba helyezi a lényegét. Megállapításaimat továbbra is fenntartom, nincs okom helyesbítésükre.

A reagáló azt írja, hogy "*Nem a kritikát szándékozom elutasítani, hanem annak valódisága ellen emelek szót. Az ellen, hogy így állnak a dolgok!*" Természetesen én megértem a katonai főiskolán tanító tanárt, mert nem éppen hízelgő megállapításokat tettem. Én csak azt szerettem volna elérni, hogy felhívjam a figyelmet a gyakorlati felkészültség hiányosságaira. Én azt vallom, hogy ha a főiskoláról kikerülő hallgatók nem tudnak a gyakorlati követelményeknek az elvárásoknak kellően megfelelni, akkor a képzést meg kell változtatni. A reagáló igyekszik a mundér becsületét védeni amikor azt írja, hogy "*A szakmai képzésre fordítandó tanórákat igyekszünk maximálisan kihasználni és a gyakorlati felkészültség szintjét emelni (délutáni egyéni feladatok, önképzések, konzultációk, eseményjáték gyakorlati feladatai végrehajtásának meghatározása). Azt is érezzük, hogy az egyéni képességek eltérő szintje miatt a kreativitás fejlesztése és mérése érdekében mindinkább egyénre szabott feladatoknak van értelme.*" Természetesen a főiskola feladata meghatározni a képzés módszerét. Az idézett módszer mindenesetre elgondolkodtató. Meggyőződésem, hogy az elmélet és gyakorlat közötti szakadék innen ered.

Nem mehetek el szó nélkül Hosszú Őrnagy úr észrevételei mellett, melyeket visszautasítok, mivel úgy állítja be megállapításaimat, mintha azok hamisak lennének, "látnoki" képességek segítenének és "blöffölésre" szorítkoznék.

Azt hiszem ezen észrevételében maradéktalanul megnyilvánul az elméleti és a gyakorlati ember közötti gondolkodásmód. Az elméleti ember fel sem tételezi, hogy a gyakorlati szakember (bár Ő is volt az) felismeri a hiányos gyakorlati munka mögött, a hiányos elméleti felkészültséget. Ezen érdemes elgondolkodni.

Én nem rendelkezem "látnoki" képességekkel, és "blöffölésre" sincs szükségem. Nem fűződik hozzá érdekem. Gyakorlati és rendszeres ellenőrzési tapasztalatom az alapja a hozzászólásomban mondottaknak.

A reagáló leírja a tematika alapján mit hány órában tanítanak, de nem derül ki belőle, hogy a 100 órán belül mennyi foglalkozik konkrétan az élelmezési szolgálat adatfeldolgozási tevékenységével. Az óraszám felosztása nem az én feladatomban. Az én feladatomban az élelmezési szolgálatok, szolgálat főnökök teljesítményének, eredményeinek értékelése, a feltárt hiányosságok megszüntetése.

Végezetül én nem kívántam és nem kívánok a főiskola munkájába beavatkozni. Csupán egy gondolat vezérelt, a pályakezdő fiatal tisztek gyakorlati munkavégzésének eredményesebbé tétele. Ha előadásomban sikerült felhívnom a figyelmet a főiskolai felkészítés terén tapasztalható gondokra az már előrelépést jelentene a gyakorlati végzés során. Biztos vagyok benne, hogy ha az elméleti és gyakorlati szakemberek rendszeresen kicserélnék tapasztalataikat, akkor a gyakorlati munkára való felkészítés célirányosabbá válna.

Jakusch György őrnagy